

Grand café in Spaanse Marbella maakt Gaston Starreveld bankroet

'Ik strooi de hele dag met geld'

De kapitale villa zal snel bewoonbaar zijn.

Als het aan Gaston ligt, zal Juul op meer plaatsen verrijzen.

Door JEROEN VAN DER WEIJDEN Foto's ALBERT DEN ISEGER

GASTON STARREVELD deelt wekelijks duizenden euro's uit aan straatprijzen voor de Nationale Postcode Loterij. In zijn pas geopende grand café Juul in het Zuid-Spaanse Marbella strooit hij ook met geld. Maar dan uit zijn eigen portemonnee. 'Ik ben nu echt bankroet.'

Hun Spaanse droom, een eigen grand café in Marbella, is voor **GASTON STARREVELD** (46) en zijn vriendin **MARISA** (38) uitgekomen. Maar ondanks een vol terras zit de postbode van de Nationale Postcode Loterij zelf inmiddels financieel aan de grond. 'De hele dag komen er mensen die geld willen, en dat is niet omdat ze de straatprijzen hebben gewonnen,' vertelt Gaston. 'Leveranciers, installateurs, personeel... het geld vliegt eruit. We hebben ons laatste spaargeld geïnvesteerd in deze zaak en daarnaast een aanzienlijke schuld bij de bank. Het zal nog wel even duren voordat we winst maken, maar dat hoort bij ondernemen.' Gaston heeft naast zijn grand café nog een huis in Heemstede dat verkocht moet worden, een villa in Marbella die momenteel wordt verbouwd en *last but not least* een schuld bij de Nederlandse Belastingdienst. 'Iedereen denkt maar dat je miljonair bent als je zo'n zaak hebt,' vervolgt Gaston. 'Ik ben inderdaad miljonair, maar wel in de min. Het komt allemaal wel goed, maar ik moet nu voor het eerst in mijn leven de eindjes aan elkaar knopen. Mijn Porsche heb ik verkocht, maar daar had ik geen enkele moeite mee. Dat blijft jongensspeelgoed en met mijn Jeep heb ik net zo veel plezier. En waar gaat het eigenlijk over? We hebben een prachtige

zaak neergezet en op een schitterende plek in de bergen wordt een vervallen villa omgetoverd in een Spaans paleisje.' Maar voordat Gaston, Marisa en hun dochtertje **GHILAINE** (6) hun intrek kunnen nemen in het nieuwe huis met een fenomenaal uitzicht op Gibraltar en de Afrikaanse kust, wonen ze bij Gastons dochter **MARCELLA** (19) en schoonzoon **DENNIS**. 'Met z'n vijven in een tweekamerappartementje in Nueva Andalucía, hier in de buurt. Ik slaap in de gang onder de trap. Nog een paar weken en dan kunnen we weer normaal leven.' Dochter Marcella en haar vriend Dennis zijn ook naar Spanje verhuisd en werken in het grand café. Gaston hoopt eigenlijk dat zijn oudste dochter **AMANDA** ook naar Marbella komt en bij hem gaat werken. 'Dat zou helemaal mooi zijn, maar zij kan haar sociale leven in Nederland niet missen. Mijn dochter **KIMBERLEY** van veertien woont bij haar moeder.' De afgelopen weken waren loodzwaar voor Gaston en Marisa. 'Het bedrijfspand moest in korte tijd worden opgeknapt en na de opening krijg je van alles op je bord waar je als onervaren horecaondernemer in

Marbella zal weten waar Gaston en Marisa vandaan komen.

een ander land natuurlijk geen benul van hebt,' vertelt Marisa. 'Gelukkig hebben we alleen maar goede en ervaren mensen om ons heen. Het personeel is internationaal en we hebben ongelooflijk veel te danken aan **MARIJKE BERKENBOSCH**, die al lang in Spanje woont en in alles de weg weet.' Gaston: 'Ik heb best af en toe op de

bank gezeten, terwijl de tranen over mijn wangen liepen. Dat ik dacht: *Waar zijn we aan begonnen?* We zijn ook meteen eredivisie gaan spelen met zo'n grote zaak. Maar Marisa bleef positief en het is uiteindelijk allemaal goed gekomen. Wel zijn we nog steeds erg verdrietig om ons hondje **TRUUS**, een 1,5 jaar oude Maltezer Chitzu, die de benen nam

in een gebied dat ze niet kent. Alles hebben we gedaan om haar terug te vinden, maar tevergeefs.'

Misgunnen

Hoewel veel Nederlanders in Marbella, maar ook Spanjaarden, Engelsen en Duitsers het nieuwe grand café hebben gevonden en inmiddels in groten getale aan de saté en bitterballen zitten, merkt Gaston nu al afgunst. 'In Nederland zijn er mensen die roepen dat het toch gaat mislukken. Ik word al in één adem genoemd met **RENÉ FROGER**, **LEE TOWERS** en **VIOLA HOLT**. Alledrie hadden ze een horecazaak, en bij allen is het mislukt. Dus zal onze zaak volgens die azijnzeikers ook wel een fiasco worden. Weer een bekende Nederlander die zo nodig een eigen bar of restaurant moet hebben, wordt er gezegd. Lekker negatief allemaal, maar zo zijn sommige Nederlanders nu eenmaal. Wij trekken ons er niets van aan en bovendien krijgen we enorm veel positieve reacties. Een zaak zoals wij hebben neergezet, was er in Marbella nog niet.' Tijd om op een strandbedje te liggen is er voorlopig niet meer bij. 'Daar heb ik toch geen geduld voor,' zegt Gaston. 'Ik heb wel ongelooflijk veel respect gekregen voor iedereen in de horeca. Ik heb in mijn leven nog nooit zo hard gewerkt. Van 's morgens vroeg tot 's nachts ben je bezig. Maar het is ook heel leuk. We ontmoeten veel leuke mensen.

Toeristen, maar ook mensen van alle nationaliteiten die hier wonen. Een probleem is dat ik het eigenlijk 's avonds te gezellig vind. Ik moet nog oppassen dat ik geen alcoholist word.' Gaston en Marisa denken nu al van Juul - vernoemd naar **KONINGIN JULIANA** - een keten te kunnen maken. 'We willen soortgelijke grand cafés openen in Monaco en op andere plekken in Zuid-Europa. En die strandtent komt er ook nog wel een keer. Het concept van Juul klopt helemaal. Het eten moet goed zijn, de uitstraling van de zaak en de service. Als we al Spanjaarden aan de saté en bitterballen hebben gekregen, doen we het toch goed.' Loopt Gaston de ene dag nog met de pepermolen over zijn zonnige terras in Zuid-Spanje, de andere dag deelt hij voor de Nationale Postcode Loterij straatprijzen uit in Tuitjenhorn of spreekt hij een

menigte toe op het marktplein van Breda. 'Dat vliegen stelt niets meer voor. En ik vind het nog veel te leuk om te doen. Mijn baas heeft geroepen dat ik tot mijn pensioen de straatprijzen mag blijven uitreiken. Prima! Als ik maar hier onder die sinaasappelbomen kan blijven wonen.'

Huwelijk

Vroeg Gaston Marisa tien jaar geleden heel romantisch ten huwelijk tijdens de Formule 1 Grand Prix van Monaco, het jawoord is nog steeds niet uitgesproken. 'Elke keer als we een datum riepen, kwam er weer iets tussen,' reageert Gaston. 'En **FRANS** en **MARISKA BAUER** kunnen we toch niet meer overtreffen,' vult Marisa aan. Gaston: 'Nee hoor, we gaan echt wel trouwen, maar we moeten eerst alles goed op de rit hebben. De afgelopen jaren waren natuurlijk ook niet de makkelijkste in ons leven. Mijn ex-vrouw **PATRICIA** kreeg een herseninfarct. Wij weer terug naar Nederland om haar en de kinderen op te vangen. Vervolgens ruzie over wel of niet betaalde alimentatie, dreigende rechts-zaken en de Belastingdienst die nog wat van ons tegoed heeft. Het gaat nu gelukkig een stuk beter met Patricia en ons contact is ook weer genormaliseerd. En als we ons huis in Heemstede hebben verkocht, kunnen we die belastingkwesatie ook achter ons laten.' Gaston is trouwens via een van zijn personeelsleden zelf ook ten huwelijk gevraagd. 'Een Colombiaanse vrouw van 26 jaar, de zus van een van onze medewerkers, wilde serieus met mij trouwen om zo in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning. Ze had er ook nog veel geld voor over, want in Europa kan ze als tandarts veel meer verdienen dan in Colombia. Kun je je het gezicht van Marisa voorstellen toen ik het haar vertelde? Geest haar op mijn kale hoofd die daar aan zou denken.'

Gaston en Marisa met het voltallig personeel, inclusief zijn dochter Marcella en schoonzoon Dennis.

